Hürriyet
GAZETESİ'NİN ÜCRETSİZ EKİDİR

KÜÇÜK Ayşegül

Bebek Bakıcısı

YAZAN: GILBERT DELAHAYE / RESİMLEYEN: MARCEL MARLIER

casterman MARSIK KİTAP

YAZAN: GILBERT DELAHAYE
RESİMLEYEN: MARCEL MARLIER

KÜÇÜK Ayşegül

Bebek Bakıcısı

MARŞIK KİTAP
casterman

Perşembe günü Melek Teyze Ayşegül'e telefon etti.
"Bu akşam biz dışarı çıkağız. Kuzenlerine sen bakabilir misin acaba?"
Ayşegül bu habere çok sevindi. Çünkü ikiz kuzenleri Selen ile Selin'e ve ağabeyleri Orhan'a bayılır.
O akşam Ayşegül erkenden Melek Teyze'nin evine gitti.
"Herkese iyi akşamlar!"

Onu gören küçük köpek neşeyle havladı.
"Sana da iyi akşamlar Ponpon!" dedi Ayşegül.

"Biz çıkıyoruz," dedi Melek Teyze. "Otomobil bekliyor. Gece geç döneceğiz...
Orhan, ödevlerini yap.

Yemekten sonra Ayşegül sizi yatıracak...
Yatmadan önce akşam temizliğinizi yapmayı sakın unutmayın!
Ayrıca da uslu durun..."
Çocuklar hep bir ağızdan:
"Tamam!
Söz veriyoruz!
Güle güle gidin!"
diye bağırdılar.

Anne ve baba gidince çocuklar oyun oynamak istediler.
"Durun bakalım! Nereye gidiyorsunuz?"
"Odada saklambaç oynamaya!" dedi Selin.
"Yatakta zıplamaya!" diye karşılık verdi Selen de.
"Olmaz!" diye bağırdı Ayşegül. "Yukarı çıkmak yok!
Aşağı gelin de size güzel bir masal okuyayım..."

"Size bir La Fonten masalı okuyayım."
"Bu tavşan ile kaplumbağanın yarışını anlatıyor.
Tavşan dalga geçerken kaplumbağa
bir dakika bile yitirmeden yola koyuluyor."

"Ama tavşan birinci gelecek. Tavşan daha hızlı koşar!"
"Yoo, bak, kaplumbağa kazandı!"
"Koşmak işe yaramadı!"
"Bir masal daha okusana Ayşegül!"
"Daha sonra. Söz veriyorum."

"Bakın, bir yap-boz oyunu getirdim. Şimdi bu parçalarla resmi tamamlamaya çalışalım... Çok kolay ve eğlenceli!"
"Ben ne yapacağım peki?" diye sordu Selin.

Ayşegül hepsiyle ilgilenmeye çalışıyordu. Ödevlerini bitirmeye uğraşan Orhan'ın yanına gitti. Orhan çok sıkılmıştı. Neredeyse ağlayacaktı. Ponpon'la oynamak istiyordu.

Derken ikizler yap-boz'u tamamladılar. Onları oyalamak gerekiyordu. İkizlere kâğıt kesme oyununu öğretmek istedi.

Kâğıtları akordeon gibi katlayarak değişik şekillerde kesti.
Bunu yaparken bir kaza çıkmasın diye ucu yuvarlak makas kullandı.
-Bakın, şimdi kâğıdı açıyorum...
"Aa! Dantel gibi oldu!" diye bağırıştı ikizler.
Ama bir tane makas vardı... Neyse ki ikizlerden biri renkli kalemlerle resim yapmak istiyordu.

Selin kâğıt keserken, Selen de çok güzel resimler yaptı.

Resimlerden biri Ayşegül içindi, ötekiler anne için!
Orhan Ayşegül'e seslendi
Matematik ödevini bitirmişti.
Ayşegül yanlışları düzeltti.
"Aferin sana Orhan," dedi.
"Çok az yanlış yapmışsın!"

Bu sırada ikizlerin
neşesine diyecek yoktu!
"Kâğıt kesme oyunu çok
hoştu! Şimdi de berbercilik
oynayabiliriz. Şapka
yapmaya ne dersin?
Boya kalemlerimiz de var.
Duvarları bir güzel süsleyelim!"
"Annemin çok hoşuna gider!" dedi
Selin kendi kendine.

"Kıyafet değiştirmeye ne dersiniz?"
"Merhaba hanımefendi...
Ne kadar da güzel şapkanız var!"
"Ayşegül, gel bak, ne kadar güzelim, değil mi?"

Ayşegül olanları görünce
şaşkına döndü:
"İyi ama her tarafı
boyamışsınız!" diye bir çığlık attı.

"Bu kadar şeyi nasıl
düzelteceğiz?
Sizi bir dakika
yalnız bırakmaya
gelmiyor!"

Neyse, Ayşegül sabunlu
bezlerle ortalığı temizledi.
"Artık uslu durma zamanı!"
dedi Ayşegül.

Ama ikizlerin yaramazlıkları bu kadarla kalmadı.
Uslu uslu oynarlarken birden taşınabilir telefonu gördüler.

"Haydi gel, annemize telefon edelim!
Ben numarayı biliyorum: Bir, iki, üç, dört,
beş, sekiz..." dedi Selin.

"Alo?"

"Alo! Kiminle
görüşüyorum?"

Karşıdaki adam anlaşılmaz
bir dille konuşuyordu.
"Bu bir yabancı," dedi Ayşegül.
"Her aklınıza geleni yapmayın
artık çocuklar!"
Bu olanlara Ayşegül'ün
canı sıkılmıştı.
"Özür dilerim," dedi
telefondaki adama.
"Bir yanlışlık oldu,
kusura bakmayın!"

Bütün bunlar olup biterken Orhan da ödevlerini sonunda tamamladı. Artık çarpım tablosunu tekrarlıyordu.

"İki kere beş on.
İki kere altı on iki."

"Ama ben de hesap biliyorum," dedi Selin.
"Öyleyse söyle bakalım, iki artı üç kaç eder?" diye sordu Selen.
"İki artı üç... Bilemedim."
"İki artı üç beş eder!"

Tam bu sırada telefon çaldı...

Arayan Melek Teyze'ydi...
"Merhaba anne, biz çok uslu duruyoruz," dedi Selin.
"Şimdi televizyon izliyoruz...
Peki, erkenden yatarız..."

Televizyonda bir uçan daire belirdi.
Uçan daire yeşil, mavi, kırmızı ışıklardan
oluşan bir ışık demeti içinde yere indi.
İçinden bir uzay yaratığı çıktı.
Başında bir kask vardı. Görünüşü
pek hoş değildi. Gözleri lazer ışınları gibi
parlıyordu.
"Ben bunu sevmedim," dedi ikizlerden biri.

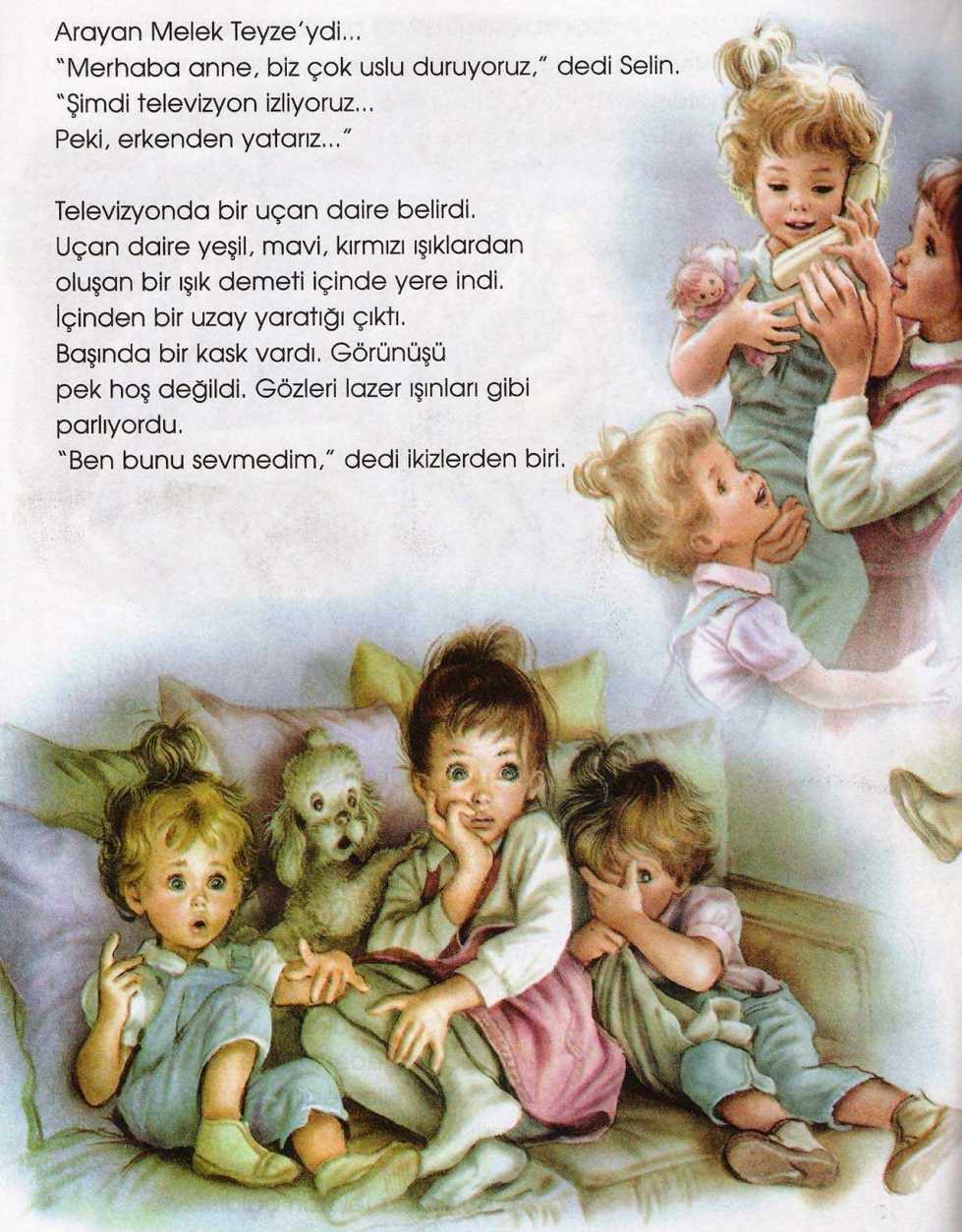

"Başka kanalı izleyelim mi?"
"İsterseniz bir video kaseti izleyelim..." dedi Ayşegül.
"Hangisini istersiniz?"
"101 Dalmaçyalı'yı izleyelim."

"Yoo, onu yüz kere izledik! Ben komik bir şey istiyorum!"
"Öyleyse bir Şarlo filmi izleyelim!"
"İşte bu çok eğlenceli olur!"
Şarlo'yu izlerken herkes katıla katıla gülüyordu.

Ayşegül yemek hazırlamak için çocuklardan yardım istedi. İkizler hemen salata için sos hazırlamak istediklerini söylediler.

-Bunun için bol bol zeytinyağı, sirke, tuz, karabiber gerekir...

Bütün bunların hepsini karıştırdılar.

"Şeker de katmak gerekir miydi?"

"Bence çok iyi olur."

"Annem soğan da katardı. Ama soğan doğrarken insanın gözleri yanıyor. Sonra da insan ağlıyor!"

"Çocuklar, herkes sofraya! Önce tavuk, sonra da..."

"Ama ben yalnız tatlı ve dondurma yemek istiyorum," dedi Selen.

Artık yıkanıp temizlenme zamanı gelmişti. Banyo küvetinin içi köpük doluydu. Orhan sabundan hava baloncukları yapıyordu.

İkizler birbirlerine su attı.

Bu arada Ponpon'un da keyfine diyecek yoktu...

Sonra sıra
gecelik giysileri
giymeye geldi.
"Herkes kendi
giyinecek,"
dedi Ayşegül.
İkizler pijamaları
çekiştirip duruyorlardı.
"Bu benimki
değil mi?"
"Hayır,
bu benimki!"

Bu arada banyo su içinde kalmıştı! Yerleri kurulamak gerekiyordu.

"Çocuklar! Yaramazlığı kesin artık!" diye söylendi Ayşegül.
İkizler de yorulmaya başlamıştı. Yatağa girme zamanı gelmişti.

Selin'in o kadar uykusu gelmişti ki Ayşegül'ün kucağında uyuyuverdi!
"İyi geceler küçüğüm," dedi Ayşegül yavaşça.
"Rüyana uzaylı yaratıklar falan girmesin, güzel düşler gör!"

Sonunda Ayşegül'ün işi bitmişti ama
çok da yorulmuştu Ayşegül. İkizler uyudular.
Artık o da yatabilirdi.
Annelik yapmak kolay değildir!

"Hey! Biz geldik!"
"Yoo! Olamaz! Düş mü görüyorum yoksa?"
"Ayşegül, bize masal anlatsana!"
"Bu akşamlık yeter. Hepimiz yorulduk."
Şimdi uyuma zamanı. Neredeyse anne ve
babanız da gelir... Haydi yataklarınıza!

Hürriyet
GAZETESİ'NİN ÜCRETSİZ EKİDİR

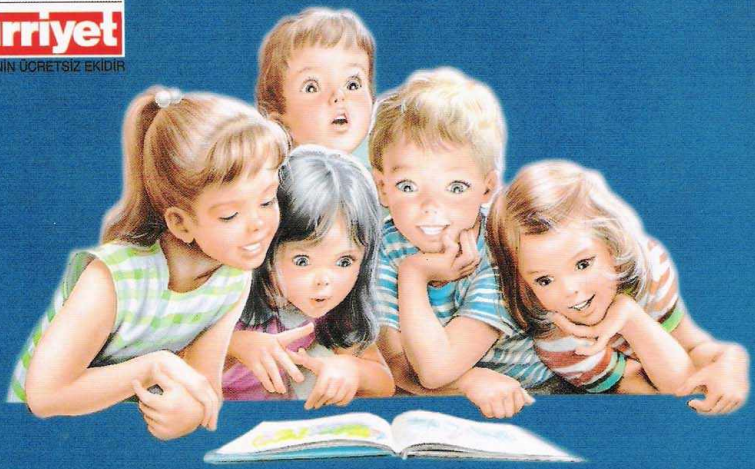

"Küçük Ayşegül" serisi, dünyada çocukların en çok sevdiği kitaplar arasında birinci sırada yer alıyor. Dünya çocuk yazınında bir örneği daha olmayan çizer Marcel Marlier'nin usta işi fırçasından ve kaleminden, Gilbert Delahaye'ın öykülerinden yaratılan bu kitaplar yıllardır dünyanın en başarılı, en özgün eserleri arasındaki yerini koruyor.
"Küçük Ayşegül"ler çocukların dünyasında kardeşliği, dostluğu; insan, hayvan, doğa sevgisini, çevre bilincini ve insan ilişkilerini geliştiren, onların sorumluluk duygusu içinde büyümelerine yardımcı olan öyküler olarak elden ele geziyor.
Bir "Küçük Ayşegül" kitabını belki de en az beş çocuk okuyor. Yıllarca kitaplıklarda saklanan, çocukluk günlerimizin en güzel anıları olarak bir sonraki kuşaklara aktarılan bu kitaplar hiçbir zaman güncelliğini yitirmiyor.
"Küçük Ayşegül" dizisi, okumayı sevdiren ve geliştiren kitapların başında geliyor...
Marsık Yayıncılık'ın, bu önemli dizisini, HÜRRİYET Gazetesi olarak çocuklarımıza sunmaktan mutluluk duyuyoruz.

MARSIK KİTAP

casterman